

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący)

SSN Romualda Spyt

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko Z. Z. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą A., o ustalenie istnienia stosunku pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 czerwca 2011 r.,

zażalenia powódki na punkt drugi postanowienia Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 stycznia 2011 r.,

1) oddała zażalenie;

2) nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powódki K. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 1 grudnia 2010 r., którym odrzucono pozew o ustalenie istnienia stosunku pracy z pozwanym Z. Z. i zasądzone od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

Powódka złożyła zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania zażaleniowego, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. i wnosząc o uchylenie

orzeczenia w tej części oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. Wniosła także o zwolnienie jej od konieczności uiszczenia opłaty od zażalenia, przedkładając oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, który to wniosek został uwzględniony w całości postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2011 r.

W uzasadnieniu zażalenia powódka wskazała, że ocena zasadności jej roszczenia zależała od wykładni granic powagi rzeczy osądzonej wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 października 2006 r. w sprawie Pa [...] oraz „doniosłości prawnej zmienionego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 28 lipca 2005 r.”. Żaląca powołała się także na swoją trudną sytuację rodzinną i majątkową, podnosząc że podjęła pracę dopiero od 1 września 2010 r. z wynagrodzeniem ok. 1000 zł, dotychczas nie otrzymała dodatku do zasiłku rodzinnego, nie otrzymała również zasiłku macierzyńskiego na wcześniej urodzone dziecko. W tym stanie rzeczy, w jej ocenie, Sąd Okręgowy nie powinien obciążać jej kosztami procesu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ostateczny wynik sprawy decyduje o obowiązku zwrotu kosztów procesu. Wskazuje on na to, że w zasadzie – (art. 98 § 1 k.p.c.) - strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócenia wygrywającemu przeciwnikowi poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony.

Urzeczywistniający zasadę słuszności art. 102 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, a zatem nie podlega wykładni rozszerzającej i związany jest z obowiązkiem strony podania okoliczności zezwalających na przyjęcie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek”. Powódka w postępowaniu zażaleniowym nie powołała ani faktów, ani dowodów na ich poparcie, które mogłyby stanowić o zastosowaniu tego szczególnego uregulowania. Za oczywiście pozbawione racji uznać więc należy oczekiwanie na prowadzenie w tym kierunku postępowania wyjaśniającego, którego nie inicjowała, przez Sąd Okręgowy z urzędu. W tej sytuacji nie mógł odnieść zamierzonego

rezultatu, pozbawiony usprawiedliwionych podstaw, zarzut naruszenia art. 102 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy z mocy art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. i art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i w związku z art. 102 k.p.c. postanowił jak w sentencji.